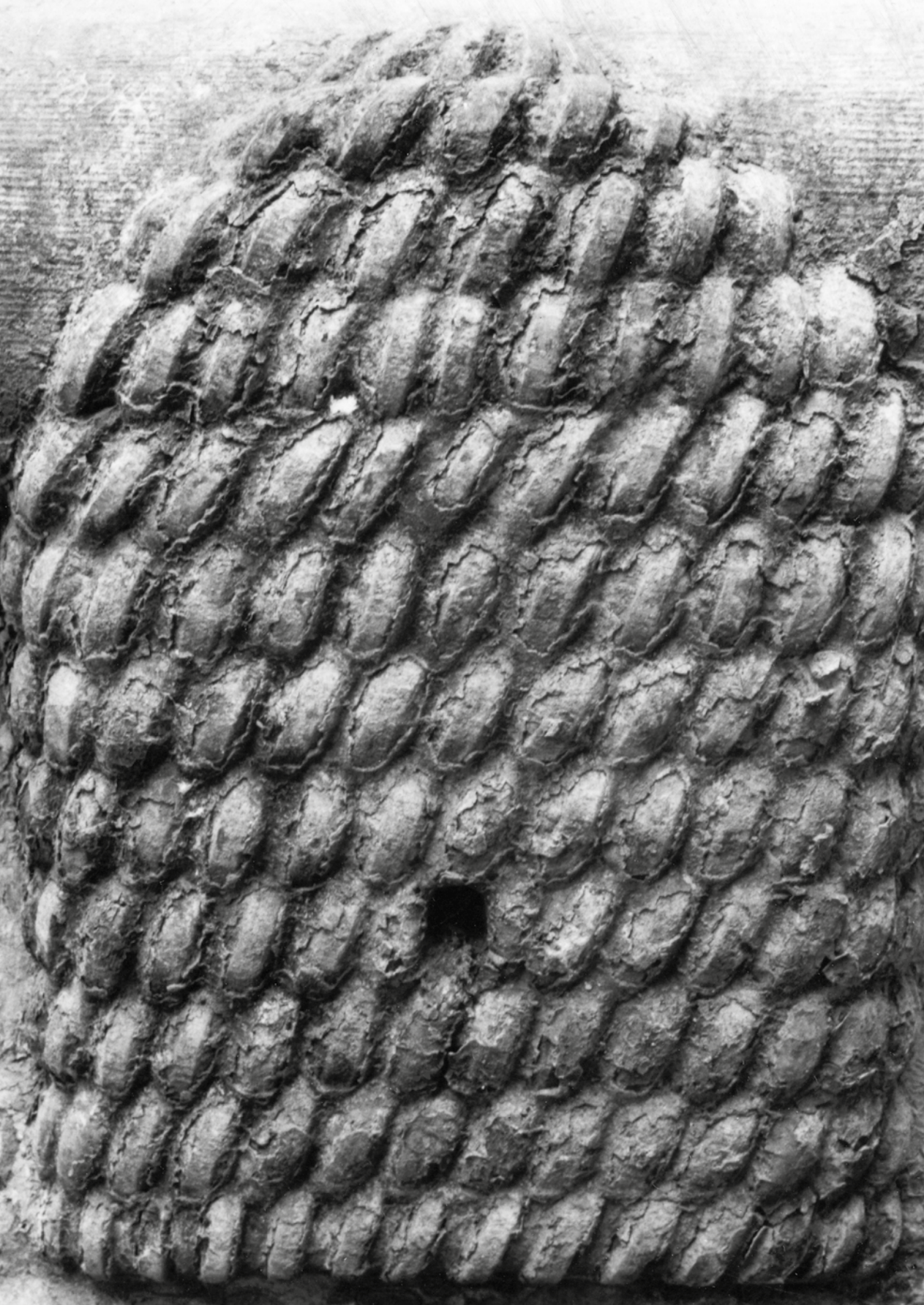

BIECORFF

twee cleyne
camerkens en
een huisje

Een initiatief van Martin Franck en
de grote en de kleine biecorff nv

Engelse koning de macht van het graafschap Vlaanderen (vazal van Frankrijk) wil beperken, laat hij de stapelplaats⁷⁾ voor Engelse wol een aantal keren van Brugge naar Antwerpen verplaatsen. Antwerpen is in die tijd een middelgrote stad van 20.000 inwoners in het hertogdom Brabant, vazal van het Duitse Rijk. Het stadsbestuur beseft de economische buitenkansen en biedt het groeiend aantal buitenlandse kooplieden extra voordelen aan, zoals huisvesting en handelsruimtes.

Het mercantiele succes vertaalt zich ook in religieuze trots als in 1352 gestart wordt met de bouw van de gotische kerk (later kathedraal). Bovendien zorgen een aantal uitzonderlijke stormvloeden bij de Westerscheldedoorgang (Saefthinghe) in het midden van de 14e eeuw ervoor dat de Honte (later Westerschelde) eindelijk deftig bevaren kan worden en handelsschepen de stad kunnen bereiken.

In de 15^e eeuw neemt de lokale bedrijvigheid ook toe op de Veemarkt, die ondertussen Oude Veemarkt heet, nadat de veehandel naar het plein aan de Sint-Pauluskerk verhuisd is. In plaats van vee worden er nu huizen via het systeem van erfrentes verhandeld. Het principe is vrij eenvoudig. Heeft de eigenaar geld nodig, dan kan hij een percentage van zijn huis met een erfrente bepalen. De rentekoper geeft de eigenaar een som geld, die de eigenaar dan via een jaarlijkse uitkering terugbetaalt. Ook de lokale middenstanders op het plein gebruiken op die manier onroerend goed als een soort onderpand voor verdere investeringen; naast inkomsten uit hun hoofdberoep als *wassenkeersmaker*, barbier, bontwerker, riembeslager, apotheker, scharenslijper, etc..

7 De stad die de stapelplaats van een product krijgt, mag het product eerst te koop aanbieden.

Alain Six, Foto - Photo, trapzaal met - staircase with Martin Franck

